

“Domska djeca” čekaju obitelj zbog zakona

Mila Jelavić

Na strani djeteta

Pravobraniteljica za djecu

Država je donijela propise kojima je bitno smanjen broj posvojenja malo starije djece

I ove će godine u blagdansko vrijeme, koje svatko želi provesti u krugu svojih najbližih, dio djece koja žive u dječjem domu ostati uskraćen za doživljaj blagdana u obitelji sa svojim roditeljima, posvojiteljima ili rođacima. Prigodno će ih se možda netko i sjetiti, donijeti im dar, slikati se s njima te ubrzo

otići, a djeca će i dalje ostati stanovnici “velikih kuća”. I dalje će iščekivati hoće li ih možda posjetiti mama, tata ili neka druga njima draga osoba.

Jesmo li mogli učiniti više za njih? Jesmo li im mogli osigurati blagdane u obitelji? Jesmo li im mogli osigurati roditelje koji će biti “samo njihovi”? Da, sigurna sam da se moglo učiniti puno toga da smo uložili malo više napora i želje da i oni, neovisno o svojoj dobi, dobiju priliku ostvariti pravo na život u obitelji. Država se tu nije iskazala. Stala je na stranu odraslih i njihova “prava na posvojenje”, a nije dovoljno zaštitila interes djece premda je to morala i bila dužna činiti u svakoj prilici.

Brisanjem dobnih razlika između djece i posvojitelja kao uvjeta za posvojenje država je, čini se, uskratila malo starijoj djeci priliku odrastanja u obitelji.

Dobivši priliku za posvojenje djeteta bilo koje dobi, oni stariji posvojitelji radije čekaju i biraju posve malo di-

jete. Djeca od osam, deset ili dvanaest godina ostaju izvan njihova interesa i vrlo rijetko se posvajaju. Zanimanje više pokazuju strani posvojitelji i godišnje se zasnuje između tri i pet međunarodnih posvojenja. Usporedimo li podatke o posvojenju iz 2000. i 2008. godine, moramo biti zabrinuti. Jesu li zabrinuti i oni koji su potaknuli i potencirali brisanje dobnih razlika da bi udovoljili željama pojedinaca? U godini nakon uspostave dobnih razlika kao uvjeta zasnovano je 171 posvojenje, a u godini nakon brisanja tih razlika, a sve u ime povećanja broja posvajanja, broj je pao na 121. Tko je odgovoran za toliki pad?

Zakon, centri za socijalnu skrb, sudovi ili netko drugi? Svi će oni pronaći opravdanje i prebaciti odgovornost na onoga drugoga.

A djeca koja žive izvan obiteljskoga okružja i nadalje će iščekivati hoće li im napokon doći netko tko će im omogućiti da iduće blagdane dočekaju sa „samo svojim“ roditeljima?